

MOT DRÖMMEN!

FAKTA

Annica Liljebäck
Ålder: 53.
Familj: Mannen **Anders** och barnen **Klara**, 18, och **Wera**, 12.
Bor: Lidingö.
Gör: Skådespelare.

Annicas tvååriga skådespelarutbildning avslutas i vår, men hon har redan fått några roller.

forts **ANNICA BLEV SKÅDESPELARE:**

–Jag vill inte bli bitter över att ha missat något

Efter två års heltidsstudier kan Annica nu äntligen kalla sig skådespelare – en dröm hon haft sedan hon spelade teater som barn.

En bit fattades mig, som fanns där när jag var ung. Nu har jag hittat den och blivit hel. Jag är så glad att jag lämnade vardagsrutinernas trygghet och vågade utvecklas, säger **Annica Liljebäck**.

Hon pratar om att hon efter 53 år, varav två års heltidsstudier, äntligen kan etikettera sig skådespelare.

– Jag tackar mina hemliga små gudar varje dag för att jag vaknade upp ur alla de där tankarna som "det är klart att inte jag kan, det går ju inte, det är ändå för sent" och förstod att jag måste försöka.

Egentligen var skådis hennes drömyrke redan när hon var barn och spelade teater. Och det är ju ett yrkesval många gör som unga.

–Men jag vågade inte satsa på det, för det var ju inget riktigt

jobb. I stället hamnade jag i den "praktiga" jobbsvängen.

Och hon lyckades bra där, började på Svenska Mässan i Göteborg, gick sedan till UD och skulle göra utlandskarriär, men träffade sitt livs kärlek, blev kvar i Stockholm och fick i stället jobb som marknadsansvarig på World Trade Center, där hon ordnade stora evenemang och hade en bra lön.

– Det är klart att det såg tjugigt ut, men det fanns en liten röst inom mig som sa att det finns något annat jag ska göra. Ibland på tjejmiddagar, när man pratade om drömmar, erkände jag att jag innerst inne ville bli skådis – och så skrattade vi åt tanken.

PÅ 90-TALET JOBBADE hon som hallå på SVT och var även programledare för bland annat "Emmas hus" i TV4.

– Jag trivdes jättebra, det fanns en nerv i jobbet jag älskade.

Men hon valde att inte ta teaterkarriären vidare där och då. Hon och hennes man **Anders** hade i flera år försökt skaffa barn, så när de fick besked om att de blivit adoptivföräldrar till en liten flicka från Indien ville Annica riktigt få njuta av henne och mammarollen. Hon säger sig ha älskat åren med fokus på familjen, att hon varit en väldigt delikerad mamma samtidigt som hon hade roliga projekt, alltifrån att designa smycken till

att hoppa in i pr-projekt som Eurovision Song Contest.

Men så kom den där känslan för 4–5 år sedan. Något skavde. En irritation så liten att den var svår att sätta fingret på.

– Det låter vansinnigt, för samtidigt var jag oerhört lycklig i mitt liv med en fantastisk livskamrat, två fina döttrar och ett varmt hem. Kanske var det att jag närmade mig 50, det där mentalt magiska strecket där man inser att livet inte varar för alltid, som fick mig att fundera.

– Jag insåg också att jag inte vill belasta mina barn med något slags bitterhet över att jag missat saker på grund av dem.

Men det var hennes man som upprepade gånger sa att hon borde ta tag i sin dröm. Hon borde bli skådis.

– Men jag kontrade alltid med kommentarer som: Men snälla nån, jag är för gammal. Och varför skulle jag överhuvudtaget få plats i en sån bransch. Det finns ju så många duktiga. Någonstans hade väl självkänslan och självförtroendet också försunnit lite med åren.

DET FANNS ÄVEN ett dåligt samvete gentemot barnen. Hade hon rätt att fokusera på sig själv?

– Det var en kamp att fråga sig och våga säga "det är min tid nu". För jag visste att om jag väljer att plocka upp min dröm innebär det såklart mer hämtmat, att tväthögen får växa och dammrättorna tar plats där hemma.

Hon bestämde sig ändå för att hoppa på en kurs i filmskådespelari.

– Jag kom till liv! Älskade det, ner i minsta cell. Och jag hade stor nytta av min kameravana.

Hon fick mersmak och sökte en tvåårig utbildning på Actors studio, som hon avslutar nu i vår.

– Jag är klart äldst, men det tänker jag bara på när studie-kamraterna börjar snicka musik och jag aldrig har hört talas om banden.

Finns det till och med fördelar med att vara äldst?

– Absolut! Livserfarenheten, där jag gått igenom både roliga och väldigt svåra händelser, ger mig

vänd

” Jag kom till liv!
 Älskade det ner i
 minsta cell ”

t MOT DRÖMMEN!

forts från sid 35

» Alla andra utom en var typ 19–23 »

kostade en rejäl slant, men anordnaren var ökad i branschen, så utbildningen gav inget jobb.
– Lärdomen är att du aldrig ska gå en utbildning som inte har ett flygbolag bakom sig.

MEN HON GAV inte upp, utan sökte sig vidare och blev förra hösten antagen till en utbildning för ett danskt bolag, som även flyger i Sverige.

– Första dagen jag kom dit ville jag vända i dörren. Alla andra utom en var typ 19–23 år. Fruktansvärt. Jag blev rädd och kände tvivel: Jag är 49 år, vad har jag att erbjuda?

Men det skulle visa sig att åldern i slutändan var en tillgång. Både på den tuffa kursen där de gick igenom allt ifrån säkerhet till livräddning, brandövningar och träning i simulatorer, och nu i jobbet.

– Man har varit med förr, är stresstålig och hetsar inte upp sig så mycket om något går snett eller det uppstår en liten konflikt som måste lösas. För så är det ju: Du får ont i fötterna, det är trångt och stökigt i kabinen och mycket som ska hinnas med när vi landar, innan nya passagerare kliver på. Men jag tycker bara att det är roligt!

UTBILDNINGEN LEDDE direkt till jobb och nu flyger hon flera gånger i veckan. Ibland inom Sverige, ibland till ställen som Las Palmas.

– På min första flygning bad jag en kollega nypa mig i armen så att jag skulle veta att det var sant. Hon som jobbat ett tag skrattade och tyckte jag var galen. Men för mig är det så. Jag nypor mig i armen vid varje flygning och blir lika glad varje gång det gör ont, skrattar Camilla.

Och hennes uppenbara förtjus-

Utbildningen ledde till jobb på direkten för Camilla.

ning över det nya jobbet och utmaningarna har smittat av sig.

– Häromdagen mötte jag en tidigare kollega som just hade sagt upp sig och också hoppat på en utbildning till flygvärdinna. Hon är 52 år, men sa att ”jag tänkte att kan du så kan jag”. Roligt va! *

DRÖMMAR SOM FÖRÄNDRAR

Camilla före: Jag kände mig trött, sliten och hade tappat livsglädjen, vilket ledde till en hel del tjafs hemma. Jag gick upp i vikt och orkade inte ta tag i det heller.

Camilla nu: Jag har hittat mig själv och hoppar upp ur sängen på morgonen! Jag träffar underbara människor på jobbet varje dag och kan babbla om det i evigheter!

CAMILLAS DRÖM-TIPS:

* **Sätt upp ett mål och ha en tidsplan** för när det ska hända. Jag sa exempelvis att ”innan 50 ska jag ha bockat av det här och det här”.

* **Ge inte upp**, om du försöker och något inte går vägen. Fundera på vad det är som gör att du inte når målet.

* **Känn inte att åldern är ett hinder** – all den erfarenhet du bär med dig är en ovärderlig fördel!

forts från sid 36

» Jag kontaktar folk nästan varje dag »

ett stort register av känslor att plocka från. Jag är trygg i mig själv och orädd för att öppna upp och blotta känslor.

DÄREMOT HAR HON varit ganska försiktig med att berätta om sin målbild för andra.

– Jag har inte alls basunerat ut mitt karriärbyte, för jag är lite känslig och sensibel i det här. Om folk sticker hål på min dröm för ofta tappar jag kraft. Man måste skydda sig själv ibland.

– Därför har jag också dragit mig längre ifrån människor som inte ärligt gläds med mig. Ja, jag har fjärrat mig från falskhet som puss på kinden och hugg i ryggen. Jag önskar att vi kunde heja på varandra mer, ge uppåtpuffar, för det finns så mycket glädje att vinna.

Hon har redan fått flera filmjobb. Hon har spelat grevinnan i ”Lasse och Ingas grotta”, har en liten roll i komedin ”Jag älskar dig” med **Christine Meltzer** och i en film som heter ”Alice” etc.

Många kvinnliga skådisar i medelåldern vittnar om hur svårt det är att få jobb, som ny måste det vara en ännu större utmaning?

– Absolut, men jag kan välja att acceptera det och ge upp eller kämpa för min dröm. Det går inte att ligga på latsidan. De flesta roller tillsätts ju innan man ens vet att projektet är på gång, så man måste vara steget före. Jag skickar ut brev och tar kontakt med folk nästan varje dag. Men både ålder och yrkeserfarenhet får mig att våga.

Hon går regelbundet på provfilmningar också.

– Det är lätt att bli knäckt när man söker jobb och får mängder av nej, men det är bara att gaska upp sig och försöka igen. För jag vet att när jag väl får ett ja är jag direkt i ett sammanhang som

Annica började med en kurs, men fick mer smak.

innebär SÅ mycket lycka och påfyllning av goda energier att det var värt vartenda tvivel, säger Annica.

– Jag är glad att jag gjorde detta nu och inte för 25 år sedan, för nu gör jag det med större dedikation, men mindre oro och prestationsångest.*

DRÖMMAR SOM FÖRÄNDRAR

Annica före: Jag var osäkrare, hade svajig självkänsla och många tankar som ”inte ska/kan väl jag”.

Annica nu: Jag har blivit tydligare inför mig själv och andra. Eftersom jag vill få jobba med det här i många år så tar jag också bättre hand om mig själv nu, lyssnar på kroppen och äter bra saker.

ANNICAS DRÖM-TIPS:

* **Skala bort saker som ger dålig energi.** Då frigör du tid och energi att hitta och ta tag i din dröm.

* **Visualisera din dröm** – och tänk på den varje dag. Målbilden gör att du fattar stora och små beslut som tar dig i den riktningen.

* **Bort med dåliga samvetet.** Gör man det man mår bra av så blir man vänligare mot andra. Du sprider goda energier.